

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/24/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6216010118
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavoj Sendecký
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6216010118.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Slavoj Sendeckého a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Jozefa Ryanta, v trestnej veci obžalovaného W. G. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák. a iné, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 15.03.2017 o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu vo Veľkom Krtíši zo dňa 19.10.2016 sp. zn. 9T/44/2016, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), c) Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec v r a c i a súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu vo Veľkom Krtíši zo dňa 19.10.2016 sp. zn. 9T/44/2016 bol obžalovaný W. G. uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

- 13.10.2014 asi o 08,00 h na parkovisku pred obytným blokom č. XXX/XX na ulici P. O. T. vo H. L. udrel dvakrát päťou po tvári C. I., nar. XX.XX.XXXX a spôsobil mu pomliaždenie mäkkých tkanív v oblasti ľavej lícnej krajiny s bolestivosťou v oblasti ľavého jarmového oblúka s pracovnou neschopnosťou 10 dní, v príčinnej súvislosti s týmto útokom obvineného bol 25.12.2014 zistený u poškodeného subakútne subdurálny hematóm v čelovo-temennej oblasti vpravo, poškodený sa 25.12.2014 podrobil operačnému zákroku s pracovnou neschopnosťou do 42 dní.

Za to mu bol uložený podľa § 156 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j), l), § 38 ods. 2, 3 a § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 roka.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 50 ods. 1 Tr. zák. mu bol výkon trestu podmienenečne odložený na skúšobnú dobu 1 roka.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bol zaviazaný nahradiť poškodeným, a to C. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. L., P. O. T. XXX/XX, škodu vo výške 5.686,- Eur a Všeobecnej zdravotnej poisťovni a.s., Skuteckého 20, Banská Bystrica, škodu vo výške 3.058,08 Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. bol poškodený C. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. L., P. O. T. XXX/XX so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaný na civilný proces.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom obhajcu odvolanie obžalovaný W. G.. V písomných dôvodoch uviedol, že s rozhodnutím prvostupňového súdu sa nestotožňuje a tento považuje za nesprávny v celom rozsahu, a to vo výroku o vine a aj o uloženom treste. Podľa jeho názoru neboli naplnené základné znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví minimálne pre absenciu subjektívnej stránky a súd sa ani nevysporiadal s jeho obranou, najmä pokiaľ

sa týka okolností, za ktorých k incidentu došlo. Pokiaľ by mu poškodený nebol vulgárne nadával potom, čo ho upozornil na to, že mu poškodil auto, nebol by ho udrel. V neposlednom rade nie sú splnené ani základné predpoklady na náhradu škody.

Ďalej dodal, že pre naplnenie znaku subjektívnej stránky prečinu ublíženia na zdraví nepostačuje len zistenie, že páchateľ konal úmyselne, ale sa musí preukázať, že jeho úmysel smeroval aj k spôsobeniu ublíženia na zdraví tak, ako to vyžaduje § 15 písm. a) resp. b) Tr. zák. V tejto súvislosti treba prihliadať najmä na okolnosti, za ktorých k útoku došlo, na jeho intenzitu, ďalej na to, aký predmet páchateľ k útoku použil a tiež na to, aké následky a nebezpečenstvo za daných okolností pre zdravie poškodeného hrozilo z jeho útoku. Poukázal pritom na rozhodnutie R. č. 20/1992, kde sa uvádza, že páchateľ nezodpovedá za následok, pokiaľ mu svojím konaním spôsobil len ľahké zranenie (viď lekárske správy, napr. G.. L., atď.), ak k vážnym následkom došlo nepredvídateľným spôsobom, čo je aj tento prípad. Potvrdzujú to aj závery znaleckého posudku G.. T. zo dňa 29.06.2015, keď na str. 12 v poslednom odstavci uvádza, že k rozvoju podlebnicového krvácania u poškodeného došlo za zvláštnych špecifických podmienok - vek poškodeného, vysoký krvný tlak a predpokladané chronické chorobné zmeny (skleróza) ciev ... u zdravého jedinca intenzita násilia - pomliaždenie mäkkých tkanív by nepostačovala k vzniku takej komplikácie.

Zdôraznil, že podľa G.. F. z chirurgickej ambulancie išlo o pohmoždenie s PN 9 dní.

Ďalej dal do pozornosti odvolaciemu súdu bod II.1 Nálezovej časti znaleckého posudku G.. E. č. XX/XX str. 3, kde je uvedené, že „chronické zakrvácanie mohlo súvisieť s uvádzaným fyzickým inzultom (podľa vyjadrenia pacienta - 2x úder do tváre, 13.10.2014) i keď určenie času a spôsobu jeho vzniku nie je možné stanoviť“ (z lekárskej správy neurochirurga G.. T. I. z FN F. D. Roosvelta Banská Bystrica). To je potom v rozpore so záverom v časti II-2 Posudkovej časti pod bodom 3. že „poranenia utpené 13.10.2014 hodnotí ako ťažké ...), keď s tak veľkým odstupom času mohlo dôjsť k zraneniu aj iným spôsobom napr. pádom, čo sa v zdravotnej dokumentácii v trestnom spise aj objavuje, poprípade aj zápalom mozgových blán.

Podotkol, že aj v znaleckom posudku (v poradí druhom) G.. E. zo dňa 07.12.2015 sa na str. 7 je uvedené, že nie je vylúčené, že podlebnicové krvácanie mohlo vzniknúť aj iným mechanizmom alebo úrazom po 15.10.2014. Na poslednej strane znaleckého posudku sa uvádza: „zo súdno-lekárskeho hľadiska jednoznačne nie je možné stanoviť čas a mechanizmus vzniku subsidiárneho krvácania“.

Pochybnosti videl aj v dôveryhodnosti svedeckých výpovedí v prospech poškodeného, kde svedok J. H. bol na balkóne, videl, že poškodeného udrel, ale nevie koľkokrát. Je nepravdepodobné, že by nevidel počet úderov a hlavne, že by nepočul čo medzi sebou hovorili. Ešte väčšie pochybnosti o dôveryhodnosti vznikli u manželky poškodeného ako u svedkyne, čo vyplýva z rozporov medzi tvrdením poškodeného a ňou, čo bolo motivované získaním majetkového prospechu. Konkrétne svedkyňa v prípravnom konaní na výsluchu dňa 09.02.2016 uviedla, že manžel nemal pred incidentom žiadne choroby ani úrazy, iba obyčajné choroby ako chrípka a poškodenie sluchu má od operácie z 25.12., pričom podľa udania samotného poškodeného, k poškodeniu jeho sluchu došlo v zamestnaní ako baníka a už 3 roky nosí naslúchací prístroj, aby lepšie počul a táto skutočnosť vyplýva aj zo zdravotnej dokumentácie, z ktorej možno zistiť aj ďalšie relevantné skutočnosti, svedčiace v jeho prospech (napr. informácia poškodeného o tom, že mal v minulosti zápal mozgových blán z výsluchu na str. 5 poškodeného pred povereným príslušníkom PZ dňa 29.05.2015).

Pokiaľ sa týka uloženej povinnosti uviedol, že posudzovanie otázky zodpovednosti za škodu je založené na posúdení existencie jej predpokladov, ktoré musia existovať súbežne a sú to - porušenie právnej povinnosti, existencia škody a príčinná súvislosť, ktorá v tomto prípade absentuje. Na tento nedostatok, ako aj na rozpory v znaleckých posudkoch poukazoval už na hlavnom pojednávaní. Navrhoval súdu za účelom vylúčenia pochybností v tejto otázke nariadiť znalecké dokazovanie, čo bolo zamietnuté. Poukázal aj na vady prípravného konania, kde navrhol zamietnutie obžaloby a vrátenie veci prokurátorovi, nakoľko po doručení trestného rozkazu nevedel, na základe čoho rozhodol súd o náhrade škody vo výške 5.686,- Eur, nakoľko táto skutočnosť mu nebola známa v prípravnom konaní, a to ani pri oboznamovaní sa s výsledkami vyšetrovania. Dokonca pri výsluchu pred povereným príslušníkom dňa 29.05.2015 poškodený uviedol, že si zatiaľ žiadnu škodu resp. náhradu škody neuplatňuje. Okrem toho pri oboznamovaní vyšetrovateľ oznámil, že mu bol predložený celý vyšetrovací spis, pričom ako

neskôr zistil, zmocnenec poškodeného doložil uplatnenie škody až 30.05.2016. Pri oboznamovaní s výsledkami vyšetrovania podľa § 208 Tr. por. je vyšetrovateľ povinný predložiť obvinenému a obhajcovi na preštudovanie celý očíslovaný vyšetrovací spis, vrátane príloh. Ak za tejto situácie obvinený a obhajca nie sú oboznámení so všetkými dôkazmi obsiahnutými v spise, ide o vadu konania, ktorá po podaní obžaloby odôvodňuje postup podľa § 244 ods. 1 písm. h) Tr. por. Z hľadiska závažnosti je toto porušenie práva porovnateľné s porušením práva na obhajobu, čo aj navrhoval, avšak neúspešne.

V ďalšom namietal procesnú postupnosť konania o jeho delikte zo dňa 13.10.2014, kedy povereným príslušníkom PZ bola vec právoplatne postúpená odboru všeobecnej vnútornej správy OÚ Veľký Krtíš a vec bola meritórne ukončená zastavením konania. V tejto súvislosti poznamenal, že nie je mu známa okolnosť ďalšieho procesného postupu a konania voči jeho osobe týkajúceho sa incidentu zo dňa 13.10.2014. Keďže vznikli minimálne pochybnosti o jednoznačnosti preukázania jeho viny a zodpovednosti za škodu, v jeho prípade mala byť aplikovaná zásada „in dubio pro reo“ a preto navrhol odvolaciemu súdu podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c), d) a f) Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa v zmysle § 322 ods. 1 Tr. por. na nové prejednanie a rozhodnutie.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že konanie, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku trpí podstatnou chybou, ktorú nemožno odstrániť na verejnom zasadnutí a z tohto dôvodu rozhodol o odvolaní obžalovaného na neverejnom zasadnutí v zmysle § 326 ods. 1 písm. b) Tr. por.

Podľa § 2 ods. 1 Tr. por. nikto nemôže byť trestne stíhaný ako obvinený inak, než zo zákonných dôvodov a spôsobom, ktorý ustanovuje zákon.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti, právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v prípravnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Ide o základné zásady trestného konania a je povinnosťou všetkých orgánov činných v trestnom konaní, nevynímajúc súd, tieto zásady striktnie dodržiavať.

Podľa § 168 ods. 1 Tr. por., ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť bez akýchkoľvek pochybností zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje aj ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto výroky.

Vo všeobecnosti je potrebné zdôrazniť, že súd v každej trestnej veci je povinný postupovať tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na jeho rozhodnutie. Je potrebné s rovnakou starostlivosťou objasňovať okolnosti svedčiace tak proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, aby bolo možné vyniesť spravodlivé rozhodnutie. Z judikatúry súdov SR možno vyvodiť, že náležité zistenie skutkového stavu podľa § 2 ods. 10 Tr. por. vyžaduje, aby súd svoje rozhodnutie o vine oprel o jednoznačne zistené a ničím nespochybniteľné fakty, ktoré vylučujú akúkoľvek pochybnosť, že sa skutok stal, ktorý je predmetom trestného stíhania, resp. že skutok spáchal obžalovaný. Vo vzťahu k nepriamym dôkazom pre uznanie viny tieto musia tvoriť ucelený systém - reťaz, v ktorých jednotlivé články sú v súlade medzi sebou a na seba nadväzujú a preukazujú dokazovanú skutočnosť. Ich súhrn musí byť uzavretý tak, že musí

viesť výlučne k jedinému záveru a vylučovať možnosť záveru iného (viď aj uznesenie NS SR sp. zn. 2To/6/2012).

Pri hodnotení dôkazov sa súd opiera nielen o tie dôkazy, ktoré boli produkované na hlavnom pojednávaní, ale aj o tie, ktoré zabezpečili orgány činné v trestnom konaní, výsluchy svedkov nevynímajúc.

Súd prvého stupňa však vyššie opísaným spôsobom nepostupoval.

V prvom rade odvolací súd považuje zo strany prvostupňového súdu za nedostatočný postup pri hodnotení dôkazov produkovaných na hlavnom pojednávaní, z obsahu ktorých nemožno zistiť, ako sa súd vysporiadal s obhajobou obžalovaného prednesenou či už v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní, ktorá je predmetom aj jeho odvolania, hoci z ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. por. to súdu priamo vyplýva. Taktiež z odôvodnenia nie je možné zistiť, prečo a z akých dôvodov súd nevyhovel návrhom obhajoby na doplnenie dokazovania. Súď síce v odôvodnení napadnutého rozhodnutia poukázal na výpovede svedkov, ako aj znalecké posudky a výpovede znalcov, avšak opomenul zdôrazniť, z akých dôvodov a prečo obrane obžalovaného nevyhovel a čo ho k tomu viedlo. V tejto súvislosti odvolací súd odkazuje na podrobné dôvody odvolania obžalovaného, s ktorými sa po vrátení veci súd prvého stupňa bude povinný vysporiadať. Týka sa to predovšetkým určenia závažnosti prečinu ublíženia na zdraví - jeho materiálneho znaku, ktorý je určený nielen spôsobom vykonania činu, ale aj jeho následkami, nevynímajúc okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a v neposlednom rade aj jeho pohnútkou. Súď prvého stupňa totiž len v odôvodnení skonštatoval, že obžalovaný vyššie uvedený skutok spáchal bez toho, aby sa bližšie zameral aj na definovanie vyššie uvedených kritérií, na čo v podstate poukázal v odvolaní aj obžalovaný.

Okrem toho z odôvodnenia rozhodnutia nie je možné zistiť, ako sa súd procesným spôsobom vysporiadal s ďalšími listinnými dôkazmi, zabezpečenými v prípravnom konaní, nakoľko z odôvodnenia jeho rozhodnutia sa vôbec nedá zistiť, čo mali uvedené dôkazy potvrdzovať resp. vyvracať. Samotné vymenovanie uvedených dôkazov bez vymedzenia obsahu nepostačuje aj v rozpore s ustanovením § 119 a nasl. Tr. zák.

Taktiež odvolací súd má vážne výhrady k výroku, ktorým bol obžalovaný zaviazaný nahradiť poškodeným stranám škodu, a to z toho dôvodu, že predmetný výrok vôbec nie je odôvodnený, hoci z ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. por. to súdu priamo vyplýva.

Aby bolo možné bez akýchkoľvek pochybností uzavrieť, či skutok bol spáchaný, či má znaky žalovaných prečinov, ktoré obžalovaný mal spáchať a s akými následkami a či zranenia poškodeného vznikli v súvislosti s konaním obžalovaného, súd prvého stupňa bude musieť výsluchom obžalovaného, znalcov nevynímajúc, odstrániť nezrovnalosti, na ktoré poukázal obžalovaný v dôvodoch svojho odvolania, oboznámiť sa a vyhodnotiť listinné dôkazy nachádzajúce sa v spisovom materiály a v neposlednom rade sa vysporiadať s obhajobou obžalovaného tak, aby bol náležite zistený a objasnený skutkový stav veci v súlade s Trestným zákonom a Trestným poriadkom.

Podľa § 321 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok -

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy.

Vzhľadom k tomu, že rozsudok prvostupňového súdu nezodpovedá ustanoveniu § 168 ods. 1 Tr. por., teda v tejto časti je nezrozumiteľný a nepreskúmateľný, odvolací súd ho podľa § 321 ods. 1 písm. b), c) Tr. por. zrušil v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Odvolací súd dáva do pozornosti súdu prvostupňovému, že podľa § 327 ods. 1 Tr. por. súd, ktorému vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd a je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie tento súd nariadil.

Na základe vyššie uvedených skutočností potom odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon ďalší riadny opravný prostriedok nepripúšťa.